

TOUKOKUU
5/2012

SISÄLTÖ

.....
KEVÄT JA MUISTOT

.....
SE ON
KEVÄTTÄ RINNASSA

.....
REIMA AALTONEN
03.11.1935 – 23.03.2012

.....
HUCK FINNIN TYNNYRIMÖSSÖ

.....
TUOKSUT TUO – MUISTOT NUO

.....
OUTSIDERIN
JÄLJILLÄ MALAGASSA

.....
KAUKAINEN SAARI: HARA

KEVÄTLINNUKSET SAAPUVAT

.....
KIITOS ILMOITTAJILLE,
ILMAN TEITÄ TÄMÄ LEHTI EI VOISI
ILMESTYÄ TÄSSÄ LAAJUUDESSA.

.....
TILAA KYLÄLEHTI LAHJAKSI!

Joutsan Konehuolto

Jousitie 1 A, 19650 Joutsa

• JONSERED • HUSQVARNA • TOHATSU • DERBI • KEEWAY

• Myynti • Huolto • Korjaukset
• Varaosat • Myös muut merkit

(014) 882 298, 0500 710 416
Fax (014) 882 300

Putkilahden Kylälehti

Putkilahden kylälehti myös internetissä:
www.putkilahti.net

Perustettu 1993.
Ilmestyy 12 kertaa vuodessa.
Kylän paras tiedottaja.

Irtonumero
2,00 euroa

**14. jazz-it
KILAHKI**
KOULUPUISTOSSA LA 9.6.2012 KLO 12

JYVÄSKYLÄN PUHALLINORKESTERI

**Light
Jazz
band**

SOUL & SWEAT BAND

TOMI LEINO BLUES TRIO

HUOM! MUSIIKISTA NAUTITAAN ILMAN PÄIHITEITÄ.

JÄRJ. PUTKILAHDEN KYLÄSEURA RY

Aune Turunen, päätoimittaja

Kevät ja muistot

Se kaikki, mikä on suurta ja ihanaa, on taas meillä! Olethan huomannut huikaisevan valoisat aamut, lintujen laulut, nurmen nukat ja valkoisina tuoksuvat tuomet, – entä näitkö, kun vuokko avasi syvänsiniset silmänsä? Ehditkö pysähtymään kullasta kimaltelevien vesien äärelle tuhlaamaan hetkisen kallista aikaasi? Tunsitko, miten suuri kauneus hiiptii sieluusi, sinun sydämesi oville, tajuathan sen?

– *On kevät. On toukokuu.* –

Lapsuusaika on varmaan meille kaikille se elämänhistoriamme muistorikkain ajanjakso, jota kuljetamme mukanaamme koko elämämme ajan. Voisiko kukaan unohtaa sitä valtavaa iloa ja riemua, jota lapsena koettiin kevään ja kesän tulosta? Pitkän talvikauden jälkeen heräävä luonto tarjosi yltä-

kylläisesti jatkuvia ilon ja ihmettelyn aiheita. Uusia elämyksiä lapsille toivat lisäksi monet kesäiset liikuntaleikit, metsiin tehdyt marjaretket ja ongella käynnit. Kesäkauden kaikkein riemullisin ja mieleisin asia oli kuitenkin järvessä uiminen.

Kaupungista maalle kesänviettoon tuleville lapsille maaseudun elämä kaikkineen on rikastuttava kokemus. Usein varsin persoonalliset maaseudun ihmiset arkisissa puuhissaan kiehtovat lapsen mieltä suuresti ja herkistävät hyväksymään erilaista elämänmuotoa. Samoin luonnollisessa ympäristössään kohdatut kotieläimet ja niiden hoito avartavat ymmärrystä eläimiä ja niiden parissa tehtävää työtä kohtaan. Maaseutu luonnonrikkauudessaan ja -läheisyydessään ihmisineen ja eläimineen on parasta, mitä

lapsi voi kesässään kokea.

Tässä lehdessämme helsinkiläinen kirjoittajamme muistelee omia lapsuudenkesiään Putkilahdessa, Ylisjärven rantamalla. Vaikka aikaa on kulunut jo kymmeniä vuosia noista kesistä, ne kesät eivät ole koskaan unohtuneet.

Ylisjärven rannalla lapsuttaan vietti myös toinenkin kirjoittajistamme, joka nuoruutensa lukuharrastuksia muistellesaan etsi mielikirjailijansa haudan ja muistomerkin Espanjasta, Malagasta asti. Kertomalla kokemastaan kirjoittaja varmasti herättää monien muidenkin muistoja samoista luku- ja kokemuksista.

Kuluva kevät ja pian saapuva kesä tulevat tarjoamaan meille kullekin mukavia kohtaamisia ja tapahtumia, joiden haluaisimme säilyvän muistojemme lokeroissa pitkään. Elämän sisältö voi koostua yllättävistäkin asioista, mutta ehkä vähäsen voisimme itsekin vaikuttaa siihen, mistä asioista kallisarvoisimmat muistot voisivat syntyä ja jäädä elämään.

Putkilahden KYLÄLEHTI

(ISSN 1236665X)

PERUSTETTU 1993. ILMESTYY KERRAN KUUSSA.

KUSTANTAJA: PUTKILAHDEN KYLÄSEURA RY

PUHEENJOHTAJA: VEIKKO RIIKONEN

SÄHKÖPOSTI: VRIKONEN@LUUKKU.COM

OSOITE: KÖNNÖNTIE 20, 41870 PUTKILAHTI

PUHELIN: (0400) 629 049

PAINOS: 340 KPL

TILAAJA: 260 (TOUKOKUU 2012)

PAINOAIKKA KOPIJYVÄ OY, JYVÄSKYLÄ

KYLÄLEHDEN KEHITTÄMINEN

KYLÄLEHDEN YHTEYSHENKILÖT OTTAVAT VASTAAN EHDOTUKSIA LEHDEN KEHITTÄMISEKSI. HEILLE VOI TARJOTA MYÖS AINEISTOA JULKAISTAVAKSI. YHTEYSHENKILÖLUETTELO OIKEALLA.

TILAUSHINNAT 1. 1. 2012 ALKAEN

PERUSHINTA EUROA 23.00/12 NUMEROA

KESTOTILAUSALENNUS EUROA 3,00 / VUOSI

SUOMEN ULKOPUOLELLE LISÄHINTA EUROA 3,00/ VUOSI

IRTONUMEROT EUROA 2.00.

ILMOITUSHINNAT 1. 1. 2011 ALKAEN

PERUSHINTA 0,13 €/PALSTAMM. .

TOISTUVA ILMOITUS 0,10 €/PALSTAMM

TAKAKANNEN VÄRI-ILMOITUSLISÄ 0,05 €/PALSTAMM

KANNEN VÄRI-ILMOITUS 0,50 €/MM (140 MM LEVEYS)

ILMOITUKSESTA LASKUTETAAN VÄHINTÄÄN 20 €

YHDISTYSTOIMINTA SOPIMUKSEN MUKAAN

PUTKILAHDEN UUTISIA INTERNETISSÄ:

<http://www.putkilahti.net/>

PÄÄTOIMITTAJA:

AUNE TURUNEN P. (050) 464 3683

VESPUOLENTIE 1568, 41800 KORPILAHTI

SÄHKÖPOSTI: ETUNIMI.SUKUNIMI@PUTKILAHTI.NET

MUU TOIMITUSKUNTA:

VALTO KOSKINEN, TAITTO P. (050) 563 7344

SÄHKÖPOSTI: ETUNIMI.SUKUNIMI@PUTKILAHTI.NET

MARJA RIIKONEN, OSOITEREKISTERI, P. 040 064

7909

SÄHKÖPOSTI: RIIKOSKA(AT)LUUKKU.COM

LASSE ELFVENGREN, P. 040 705 6806

SÄHKÖPOSTI: LAELFVEN@PP.INET.FI

Uudet tilaukset:

Yllä mainitut yhteyshenkilöt

Aineistopäivämäärä:

Ilmestymiskauden ensimmäinen päivä

Asunto vuokrattavana

Putkilahden kyläseura ry tarjoaa
vuokralle Sinisen koulun päätyhuoneiston

70 m², 2 h+keittiö+kh+parvi

Huoneistossa on sähkölämmitys ja puu-uunit. Sähkö ja vesi laskutetaan kulutuksen mukaan. Kiinteistössä myös sauna, kellari, viljelypalsta ja varastotiloja. Edullinen vuokra, joka sisältää polttopuut. Vapautuu 1.6. Kiitos ei tupakointia tai lemmikkieläimiä sisätiloissa. Tiedustelut: p. 0400 647 909/ Marja Riikonen tai p. 050 563 7344/Valto Koskinen.

Ilmoita

Putkilahden

KYLÄLEHDESSÄ

alkaen vain
20 euroa/kerta

Italialaisia renessanssipuistoja, Firenzeä ja Veronaa sekä vähäsen Venetsiaakin

Dia-esitys kylätalolla helluntaina 27.5. 2012 klo 18.00 alkaen

Tilaisuus on maksuton.

*Tulijat ilmoittakoot etukäteen:
timo.suominen@putkilahhti.net
tai p. 050 3011 493*

Urheiluseura Putkilahden Ketterän

Kevätkokous

Koulupuistossa 20.5.2012 klo 13.00

Tervetuloa

ps.Olethan muistanut maksaa jäsenmaksusi. Kiitos!

Putkilahden ketterä ry

IDO KYLPYHUONEKALUSTEET

Putket,
pumput,
vesijohtotarvikkeet,
muut LVI-tarvikkeet

Uponor

Myynti ja asennus
Heikki Vilkman
19910 Tammijärvi
p. (0400) 244 362

Oras

Kerromme kerran viikossa
keskiviikkoisin koko pitäjän uutiset

Tilaa **KORPILAHTI** ja lue
PAIKALLISLEHTI

Kokkotie 11 C 17, 41800 KORPILAHTI
p.040 1977 400, faksi 822 471
toimitus@korpilahtilehti.fi
ilmoitukset@korpilahtilehti.fi
www.korpilahtilehti.fi

Parturi-Kampaamo Mirkka Tuominen

Tammijärventie 256
19910 Tammijärvi
puh. 044 5035128
ma-pe 9-17
ilt. ja la sop.muk.

Se on kevättä rinnassa

Järvessä on jo sulaa vettä, telkkäkin näyttää sen huomanneen. Vastarannalla uiva lintu ainakin on valkoinen joiltakin osin, joten siitä päättelin lajin. Täytyy lasit päässä tarkistaa, on se telkkähän se.

Yksin toistaiseksi, liekö uros vai naaras, en muista mistä ne erottaa, vai tunnistaako edes tällainen satunnainen katselija sukupuolta. Jahas, lisää valkomustia lintuja nyt on pariskunta tulossa, tai mistäpä minä niitten sukupuolta tietäisin, mutta siis kaksi lintua lisää.

Laskevat sulan toiseen päähän, siististi sujuu laskeutuminen, osaavat homman. Pesäpaikkojako lienevät tutkailemassa, vai oliskohan vain huolitauko matkalla pohjoiseen. Tuskin osaavat Junnu Wainion samanimistä laulua, taitavat osata omat laulunsa, eivät ole Junnusta kuulletkaan.

Mutta mitäs nyt, rikkumaton rauha taitaa alkaa murtua. Ei ollakaan enää sulassa sovussa. Yksinäinen ensin tullut näyttää selvästi olevan tyytymätön tilanteeseen. Miksi nuo tulivat minun vesilleni, minun sulaani.

Ensin tullut ui uhkaavan näköisenä ja vauhdilla lähemmäs, mutta parivaljakko, josta en siis tiedä onko sukupuolijakauma millainen, jatkaa rauhaansa etteivät peräti kuhertelisi hiukan.

Näyttää, luultavasti tietenkin vain mielikuvissani, kuin aggressiivisuus alkaisi kasvaa ensin tullessa.

Näen jotenkin miehisiä piirteitä, ihan kuin ajatuskupla näkyisi telkän päällä. "Vai siihen tulet elvistelemään sutturallasi, ei näytä kummoinen sulho olevan, voi olla parempi pistät sulat jonoon ja menoksi tällä lammikolla ei tila riitä meille molemmille."

Luultavasti ajatuskuplan teksti olis toisenlainen jonkun muun lukemana.

Nyt tapahtuu, ensin tullut saa ilmeisen raivokohtauksen, vähintään.

En edes ehdi oikein näkemään, tilanne on hetkessä ohi. Ensin tullut ottaa salaman nopean nousukiidon, korkeutta sopivasti ja syöksy suoraan päin pariskuntaa.

Vesi lentää pärske käy, luultavasti pariskunta on mennyttä telkkää.

Ei sentään, jostain pullahtaa näkyviin kaksi telkänpäättä, reippaat siiveniskut ja nopea pako toiseen päähän sulaa, tilanne on ohi.

Eikä olekaan, oletin liian paljon. Ensin tullut ei jätä tilannetta tähän.

Raju nousukiihdytys ja korkeutta, ennen näkemätön syöksy. Tämän täytyy olla epätoivoisen lemmensairas tai muutoin ns. puusta pudonnut ja vähän säikähtänyt. Syöksy näyttää lähes itsetuhoisalta. Puhekuplassa syöksyjän pääläellä lukee mielestäni aivan selvästi Banzai, ehkä jopa uraa. Tietenkin on mahdollista, että mielikuvitukseni tekee tepposia mutta se ei ole olennaista.

Syöksy jatkuu, tosiasiasa aikaa kulunee sekunnin osia, meno on ihan päätöntä, ei tuosta voi selvitä hengissä.

Juisekinhan lauloi aiheesta, mutta ei tämä telkkä varmaankaan ole kuunnellut kyseistä kappaletta.

Vauhti kiihtyy, vesi lähenee telkkäpariskunta on tähtäimessä, vielä keulaa alas ja suoraan päin BANZAI. Lammikko keinahattaa, jää murtuu, kaikki on ohi.

Kevät olisi saattanut mennä toisin. Rauhallisen pesäpaikan löytäneet telkät olisivat voineet kasvattaa monta pientä poikasta ja opettaa ne kunnan telkkien tavoille. Neuvoa kuin ruokaa etsitään, opetella haparovia

poikasia lentotaidossa, opastaa pesue syksyn tullen kohti etelän lämpimiä talvehtimispaikkoja. Kohtalo kuitenkin päätti toisin, aggressiivinen lajikumppani päätti ja sai aikaan murhenäytelmän vailla vertaa.

Mieleen nousee lokki, siis tämä laulu jossa lokki sortuu sinne ruovistoon. Ei siis lokkivalssi, se on ihan eri laulu. Tässä minun lokkiansi lokki menettää henkensä joten se sopii siis tähän telkkä tragediaan.

Mutta mitäs nyt, tuolla näkyy jotain, yksi taitaa olla selvinnyt. Siellä näkyy räpistelyä, onko jompikumpi maalitauluista ehtinyt väistää, varovaisesti lintu kurkkii joka suuntaan ja ottaa sitten hatkat. Lento on määrätietoista, tänne en jää.

Toinen pullahdus ja samat toimet, pariskunta ilmeisesti onkin selvinnyt attentatista.

Hetki ja kummastakaan ei näy enää pyrstösulaa vilaustakaan, matka jatkunee pesimäpaikoille ja poikaset saavatkin hyvän kasvatuksen ja syksyllä etelän matkan.

Miten kävi yksinäiselle aggressiiviselle urokselle.

Syöksy meni suunnitellusti, vesi kohahti, kunnan sukellus ja tavoite oli saavutettu, ainakin melkein. Kilpaileva uros oli karkotettu, tosin naaras ei jäänyt uhoajan luokse vaan valitsi rauhallisemman elämän.

Samana iltana paikalle lensi useita telkkiä, en tiedä sukupuolesta kun en osaa tunnistusta. Kuitenkin minusta näytti kuin uhoajasta olisi tullut kiltti kyhnääjä, eli päättelin että paikalle saapui naaras joka vei Banzain sydämen ja siitä tulee varmaankin hyvä telkkäikäsi, joka opastaa poikasensa hyville tavoille ja vie pesueensa syksyllä etelän matkalle.

Tilannetta seurasi ja tapahtumat kirjasi

HANNU PEKKARINEN

PUTKILAHDEN YLISJÄRVEN PUOLELTA

KUVA: WIKIMEDIA

Reima Toivo Mikael Aaltonen

03.11.1935 – 23.03.2012

Veljemme Reima nukkui pois kotonaan Savenahossa 76-vuotiaana.

Hän asui koko elämänsä ajan Putkilahdessa, lukuun ottamatta armeija ja metsänhoitokouluaikaa. Metsänhoitoyhdistyksen töissä ja omaa maatilaa hoidellessa vuodet kuluivat aina eläkeikään asti.

Oman kylän tapahtumat, nuoruuden tanhu- ja näytelmäpiirit sekä talkoot, peijaiset ja iltamat olivat asioita, joihin Reima mielellään osallistui. Polttopuiden teko ja puutarhapihan hoito oman perheen kanssa oli mieluisaa puuhaa eläkepäivien rattona.

Metsien kulkijana ja vaimon hyvässä hoivassa Reima oli terve ja hyväkuntoinen. Niinpä tuli aivan yllätyksenä tieto, että päivien määrä tuli täyteen.

ISO-VELJEÄ LÄMMÖLLÄ MUISTELLEN
KEIJO, PENTTI, SEIJA JA HELI

Karpaasin kyökkinurkka:

Huck Finnin tynnyrimössö

Reippaan ulkoilmaelämän eläjille on aina ollut vierasta se teennäisyys ja keinotekoisuus, joka liittyy hienoston ruokailua koskevaan tapakulttuuriin. Tämä erityisesti 1800-luvun Yhdysvalloissa, missä kansankerrosten väliset erot olivat kovin suuria. Näin oli Suomessakin tuolloin; vieläpä ennen sotia tapahtui rikkaan tehtaanpatruunan kesäjuhliksa Varkaudessa, että pikkupojat saivat aikaan vaikean mutta mahdollisen syöksykäytävän huolimattomasti sijoitettuun jäätelötynnyriin. Sarja vikkeliä syöksyjä, nopea kahmaisuus ja varjomainen poistuminen ihanan saaliin nautintaan. Heikki Kahila kertoi tämän lapsuudestaan.

Mutta takaisin Amerikan syvän etelän lämpöön. Samuel Clemens (alias Mark Twain) kirjoitti kuolemattomat poikakirjansa Mississippi-joen maisemiin, kurjaan

vähäiseen kauppalaan, jota voisi luonnehtia mutakuopaksi nykyajan katsannossa. Kirjojen yksi ”sankari” oli juopon isän orpopoika Huck Finn, joka joutui rikkaan, tapatiotoisen ja hartaan kristillisen lesken sivistettäväksi. Pieni henkireikä oli kerran päivässä, kun Huck kiipesi vintille kiroilemaan saadakseen edes hieman makua suuhun. Sitten hän karkasi: lopulta se toinen ”sankari” Tom Sawyer löysi hänet eräältä takapihalta, tynnyriin asettuneena. Tynnyri on hyvä, sateenkestävä asunto: sen alkuperäissisällöstään nesteisellä pohjalla voi sekoittaa mehukkaan ja monipuolisen aterian keräämistään aineksestä. Näin nykypäivänä reseptiä voi modifioida hieman:

– otetaan vanhoja pottuja ja nahistuneita porkkanoita, hieman sipulia tai mitä on, voi riipiä kasvimaalta ruohosipuliakin tai nokkosta tynnyrin takaa

– leikataan potut pieneksi kuutioksi armeijan noppasopan tapaan, tämä nopeut-

taa selvästi kypsymistä, samaten porkkanat sipulataan juustohöylällä suikaleiksi ja keitetään yhdessä pienessä vesimäärässä öljytilkalla ja suolalla maustettuna

– lisätään joukkoon sipuli loppuvaiheessa, sekä särvin, jonka ainoa laatukriteeri on oransi alennuslappu, ja muussataan kaikki yhteen

– jos on jäänyt kylmäkaappiin jääskö (so. Elimäen tarkoitus -sanakirjan mukaan eilinen ruoanjämä, joka 3 päivän päästä on nimeltään liikkula), voi sen nauttia tämän yllämainitun peruskeitoksen yhteydessä, mikäli sitä ei ole tarkoitettu koiralle tai ulko-ruokinnassa olevalle aviopuolisolle

– annoksen päälle tursotetaan reilusti ketsuppia ja lautanen pyyhitään kuivahta-neella leivänpalalla. Kyllä elämä on ihanaa, kun turhat rönsyt karsitaan.

Tuoksut tuo – muistot nuo

Eikö ole ihmeellistä kuinka jokin tuoksu tai ääni tuo mieleen muistoja kaukaisuudesta (no ei kuitenkaan äärettömän kaukaa vaikka siltä tuntuukin!) ihanista lapsuuden kesistä. Aurinkoisena kesäpäivänä makasin vatsallani laiturilla kuivatellen uinnin jälkeen, katsellen raoista veteen. Nenä kiinni laiturin hopeanvärisiksi kuivuneessa laudassa, vilusta väristen seurasin järven pohjan elämää. Laiturin varjoissa ui jos jonkinlaista ötökkää; kalat, kovakuoriaisen näköinen malluainen, vedenpinnalla vesimittari. Lämmin tuuli, laiturin puun tuoksu nenässä sävytettynä järven tuoksulla, järven pinta väreili ja kimalteli auringossa... Tästä päästäänkin suoraan ihaniin lapsuudenkesiin.

Varhaisin muistoni kesämökille Hietaan lähdestä on, kun koulun loppuessa isoäitini Fanny Heinonen ja minä suuntasimme Helsingin rautatienorille perjantai-iltapäivällä. Matkustimme yöjunalla Jyväskylään, yövyimme junassa Vilppulassa. Lauantai-aamuna meidät haettiin autolla Jyväskylän asemalta kesämökille. Oli tosi jännittävä kokemus viettää junassa yötä. Perheemme koko oli isompi kuin 5 hengen auto, joten osa porukasta kulki junalla.

Muistoissa vilisevät Savelan suomenhevonen Kipinä ja kasvimaa, pallosalama ja souturetki, mahtavat ukkoset ja ihana luonto.

Usein jäimme mökille mummin kanssa, sillä vanhempien piti palata kaupunkiin töihin. Mökki oli vaarini Arvo Heinosen rakentama. Hiedan mökissä oli tupa, makuuhuone, sininen huone, pikku keittiö tai apukeittiö sekä veranta. Tuvassa ruokailimme ja istuimme iltaisin takkatulen ääressä leikkien tai pelaten. Koska sähköä ei ollut, kuuntelimme usein radiota. Kuunnelmat

olivat yksi kohokohta viikossa, säätiedotukset kuunneltiin myös jotta osattiin varautua mahdollisiin ukonilmoihin. Me lapset pelkäsimme hiukan tuota kamalaa jyrinää ja pauketta. Aurinkoisina päivinä usean kerran pinkoi siskoni Tiina mökkiin ovi paukhtaen, kun ääntä nopeampi kone lensi yli jylisten. Kunnes hänkin oppi erottamaan ukkosen ja suihkukoneen äänet toisistaan.

Vesi haettiin Mehtänpeiton lähteestä ämpäreillä. Kuumana kesäpäivänä lähdevesi oli kylmää, raikasta ja usein sitä tulikin juotua jo paikan päällä vettä hakiessa. Ja mitkä pannukahvit siitä sai keitettyä! Jo alle 10-vuotiaana osasin keittää ja säikäyttää kahvin. Sainkin kunnian keittää kahvia, kun mummi istui ulkosalla pihakeinussa juttelemassa Elli Elfvingrenin piipahdettua kyläilemään Kõnkkõlãstã.

Elämäni ensimmäisen kerran kävin äidin ja siskon kanssa savusaunassa Mehtänpeitossa. Tiina ja minä saimme jopa maismaa sahtia kielenkärjellä. Ihmettelin tuota ”paha” juomaa, jossa oli katajanoksia.

Kävimme mummin ja Tiinan kanssa myös Kõnkkõlãssã kãvellen metsãn ja lehmilaitumen læpi. Nousimme ylõs jyrkkãã hiekkakuopan reunaa metsããn, jossa saniaiset

set kasvoivat polun molemmin puolin isoina ryppãinã, hipaisten aina ohi mennessã. Mummi varoitti, ettei saa poimia tai koskea saniaisia, sillã ne aiheuttavat ihottumaa. Tãnã pãivãnã tiedãn, ettã ne ovat myrkyllisiã. Ehkã tãmã oli mummin tapa kertoa lapsille tuosta kasvista, ettei siihen kannata koskea. Polku mutkitteli metsãssã, linnut lauloivat. Saavuimme puuaidan luo. Nostimme porttina toimivasta kohdasta muutaman riu’un pois jotta pããsimme pujahtamaan aidan toiselle puolen. Kun riu’ut oli nostettu paikoilleen, jatkoimme matkaa. Olimme lehmiahaassa, silmãt tarkkoina katselimme missã lehmãt olisivat. Lehmãt nostivat rauhallisesti pããtããn ja katselivat meitã suurilla silmillããn ihmetellen. Lãhestyessãmme toista pããtã lehmiahaasta, pingoimme jo mahanalus jalkoja tãynnã valmiina pujahtamaan aidan toiselle puolen, jos vaikka jokin lehmã olisi kannoilla. Ja voi sitã sãikãhdyksen mããrãã, kun lapinkoira Prisse tuli vastaan tervehtien tulijoita haukkumalla. Yritimme molemmat suojautua mummin suureen syliin kããntãmãllã selãn koiralle. Pian oli talon vãkikin pihalla. Prisse rauhoittui ja menimme sisããn. Nãiltã vierailuilta muistan Aune-tãdin ihanan raikkaan mustaherukkamehun, kanteleen soiton. Palasimme takaisin samaa reittiã ja yhtã reippaasti pinkoen portilta toiselle.

Hiedassa saunan takana rannassa oli rajapyykki. Sen yli kulki piikkilanka-aita. Toisella puolen laidunsi Kalle Savelan lehmãt sekã suomenhevonen Kipinã, jolle annoimme kovia leivãnkantteja. Hevonen oli tosi iso ja kaunis, hiukan pelottavakin, mutta onneksi oli tuo aita vãlissã. Isoveljistemme Esa tai Matti oli jãttãnyt uistimen talteen rajapyykkiin koukusta roikkuen ja tietty Kipinã oli sen jollain konstilla saanut

*Sisarukset Tiina ja Marjut
Hiedassa kesällä 1968.*

korvaansa. Siellä se aidan toisella puolen seistä törötti tuijottaen meitä uistin korvasaan kuin mikäkin keikari pitkä otsaharjas silmillään. Joku meistä kipaisi viestiä viemään Kortelahaften hevosesta. Kalle haki hevosen laitumelta.

Tuo rajapyykin yli kulkeva aita päättyi järveen ja aika pitkälle siellä. Vietimme kesäpäivää leikkien pihalla, kun yhtäkkiä kuului tavallisuudesta poikkeava ääni, kavion kopse ja Kipinä tulla tupsahti saunan takaa reipasta vauhtia harjas heiluen villisti. Pelästyneinä juoksimme mökkiin sisälle Tiinan kanssa ja jäimme ikkunaan katselemaan kuinka Kipinä nautti kasvimaan herkuista. Taas joku lähti viemään viestiä Kallelle. Kipinä oli uinut kiertäen järveen ulottuvan aidan.

Eräs kesäpäivä lapsuudesta nousee erikoisesti mieleen, sillä oli aurinkoinen ja kuuma kesäpäivä. Ei tuullut ollenkaan eikä taivaalla ollut pilviä. Ahosen sisarukset Jaana ja Jari (nuorin veli) olivat tulleet leikkimään hetkeksi uimareissun yhteydessä. Tiina ja Jari lähtivät soutulemaan rannastamme siten, että kaarsivat suoraan Isolle kivelle. Kääntyivät ja lähtivät soutamaan rannan mukaisesti takaisin. Ykskaks taivaalta putosi pystysuoraan pallosalama Ison kiven luona ja lähti vedenpintaa pitkin kohti Tiinan soutamaa venettä. Huusimme ja kiljuimme rannalla että soutaisi niin lujaa kun pystyisi. Katsoimme kuinka pallo saavutti venettä, mutta samalla pieneni häviten kokonaan. Tiina souti kauhuissaan mökkirantamme ohi piikkilanka-aidan toiselle puolelle. Kun kokka osui rantaan, hyppäsi Tiina kuin arojänis veneestä. Suorastaan lensi aidan yli jatkaen matkaa suoraan mökkiin. Kukaan meistä ei nauranut vaan olimme ihmeissämme mistä moinen pallosalama tulla tupsahti. Missään ei ollut pilviä vaan kirkkaansininen taivas ja aurinko.

Maitokannun veimme illalla Kortelah-

teen ja haimme sen aamulla. Muutaman kerran kannu meni nurin matkalla, joten piti palata takaisin hakemaan täydennystä. Kesän alussa pahimman ujouden mennessä ohi, kävimme myös leikkimässä Hannun kanssa. Navetan ylisiltä hypimme heinäkaasaan (ei kai kauhean toivottua...). Riikin tuli tutuksi, siellä oli iso olkkikasa, jossa leikimme piilosta. Aurinkoisena päivänä olkipöly tarttui hikiseen ihoon ja hiuksiin. Mahdoimme olla näky palatessamme mökille.

Kortelahdessa oli yksi ruskea lehmä, joka ei jostain syystä pitänyt lapsista. Silloin ”pikukula” sijaitti navetan takana aitauksen sisäpuolella ja jos asiaa sinne tuli – piti pitää silmät selässäkin ja vauhtia yllä tuon äkäisen lehmän takia. Joskus oli vain mukava käydä katsomassa kuinka Kalle teroitti tahkolla työvälineitään tai Kerttu lypsi lehmiä käsin (myöhemmin koneella). Joskus saimme auttaa lehmien ruokinnassa viemällä heiniä appeeksi tai juottaa vasikoita. Tänä päivänä ei kai ole toivottavaa että vieraat käyvät navetassa – ilman että käy saappaineen desifisointiaineessa. Pääsimme myös vanhempien mukana heinätöihin pellolle. Paljain jaloin sänkipellossa kävellen sai pyöreitä reikiä jalakapohjiin...

Kun jokin elintarvikkeista oli loppu, tuli asiaa Virran kaupalle. Veljistämme Esa tai Matti soui Putkilahteen, mummi istui veneen perässä ja me tytöt veneen keulassa kevyimpinä. Kun saavuimme Putkilahteen, mummi kävi samalla tervehtimässä Helvi Hovista, odottelimme mummia ulkosalla. Pian sen jälkeen kävimme Virran puodissa. Kauppa oli kodikas, paljon tavaraa pienessä tilassa ja kauppias laski ostosten summat kynällä paperille. Pian olimme paluumatkalla ja saunalimut, viikonlopun makeiset sekä muut tarvittavat olivat kassissa veneen pohjalla. Ette usko miten makoisilta

vadelma- ja omenalimonadi maistuivat saunajuomina.

Kesän kohokohta heinäkuussa oli syntymäpäiväni aikoihin tehtävä kaupunkireissu Jyväskylään bussilla. Lähdimme varhain aamulla mökiltä kävellen hiekkatietä kohti Korospohjaa. Hiekkatie halkoi peltomaisemaa, tien molemmin puolin kasvoi metsämansikkaa. Odottelimme bussia Voitto Salmelan navetan kulmalla. Voitto Salmela tulikin navetasta ämpäri kädessä saappaat jalassa tervehtimään mummia. Lapsen mielestä hänellä oli erikoinen ääni sekä puhe-tyyli ja ulkoinen olemus hieman pelottava (kalju ja isokokoinen), pihalla oli erikoisia taideteoksia. Kuulumisten vaihdon jälkeen Voitto jatkoi kesken jääneitä töitään. Eipä kauan kestänyt kun bussi jo tulikin. Vaaruvuoren mäki oli tosi korkea, mutta hyvin bussi pääsi mäen yli. Kaiken kruunasi Päijänteen ylitys lossilla. Jyväskylässä kävimme Tyynelässä, jossakin tavaratalossa (ehkä Sokos?) ja torilla. Mummi osti lähinnä kankaita, nauhoja, nappeja, lankoja, siis kaikkea tarpeellista käsitöihin. Mummin kädentaito oli kadehdittava, hän pystyi taikomaan jonkinlaisesta pienestä askartelumateriaalista upeita teoksia.

Kesän edetessä vanhemmatkin viettivät kesälomaa mökillä. Heinäkuussa kävimme poimimassa mustikoita ja vadelmia. Kesän retkistä mukava muisto on kun kävimme Housuvuoren majalla. Nousimme korkean rinteeseen ylös ja tuntui kun olisi kiivennyt kilometreittäin rinnettä ennen kuin tuo maja näkyi. Mutta se näkymä mikä sieltä avautui – (nyt tällä hetkelläkin muistellessa on iho kananlihalla) se suorastaan mykisti. Tuntui että seisot ”maailman harjalla”. Nimetkin taisi tulla kirjoitettua majan vieraskirjaan.

MAAILMA MUUTTUU – MUISTOT KULTAANTUU.

MARJUT JOKIHEIMO OS. NYBERG

Tapani Itäranta Outsiderin haudalla

Outsiderin jäljillä Malagassa

Olemme poikani Mikon kanssa matkustaneet Espanjan aurinkorannikolla reilun puolen tunnin verran junalla Fuengirolasta Malagaan. Aseman vieressä hyppäämme bussiin, joka lähtee saman tien ajamaan pitkin puistokatua, onneksi oikeaan suuntaan. Painamme pysäytysnappia Malagan härkätaisteluareenan kohdalla. Pienen kävelymatkan jälkeen kadun toisella puolella näkyy rautaportti, jonka pielessä on teksti The English Cemetery in Malaga, Malagan englantilainen hautausmaa.

Vielä 1800-luvun alussa ei-katolilaisen hautaus Espanjassa oli karu tapahtuma, koska hautausmaata "väärauskoisille" ei ollut. Vainajat vietiin yöllä soihtujen valossa rantahiekalle, peiteltiin sinne huonosti mutta pystyasentoon ja jätettiin meren aaltojen ja koiralaumojen armoille. Iso-Britannian silloinen konsuli neuvotteli Brittihallituksen omistukseen pienen maapalan Malagan viranomaisilta ja englantilainen hautausmaa saatiin perustetuksi. Ensimmäinen sinne haudattu ihminen oli Malagassa teloitettu Robert Boyd, joka osallistui kansannousuun joulukuussa 1831. Hautausmaan alueella sijaitsee myös St. George` s Anglican Church, Pyhän Yrjön Anglikaaninen Kirkko, joka on rakennettu 1891. Hautausmaa oli pitkään Brittihallituksen tukema, mutta nykyisin hautausmaata hoitaa säätiö, joka toimii pelkästään lahjoitusvaroin.

Hautausmaan portilla on pieni toimisto-

rakennus, jossa on myymälä ja siellä viehättävä englantilaisrouva, joka kertoo, että he järjestävät rahaa saadakseen hautausmaalla mm. opastettuja kävelyjä. Kävelyjä on sekä päivällä että yöllä, lisäksi on konsertteja ja kuoroesityksiä. Heillä on ollut muutaman kerran erittäin suosittuja iltaesityksiä, joissa kolme näyttelijää esittää hautausmaalla lepäviä historiallisia henkilöitä. Sitten rouva kysäisee meiltä, mitä me etsimme. Kerron, että meitä kiinnostaa hauta numero 568. Hän naurahtaa, ettei hän muista hautojen numeroita, mutta ketä tänne haudattua me haemme. Kun sanon, että täällä lepää eräs suomalaisen kirjailija, rouva vastaa, että olisitte heti sanoneet, että etsitte Outsideria, hän on meidän esitteessämme. Rouva antaa meille hautausmaan esitteen ja toden totta, siinä on kirjailija Aarne Haapakosken nimi aivan ensimmäisenä.

Kävelemme hiljakseen rinnettä ylöspäin ja katselemme hautakiviä. Oikealla on kirkkorakennus, Pyhän Yrjön Anglikaaninen Kirkko, kurkkaamme ovelta sisään. Sisustus on yksinkertainen ja kaunis. Palaamme pääkäytävälle ja lähestymme hautausmaan vanhinta osaa. Sen kulmassa on teloitetun Robert Boydin muistopatsas. Jatkamme oikealle pitkin muurin reunaa, kunnes näemme pudonneitten lehtien alta häämöt-

tävän haudan kansilaatan, jossa on fenix - linnun kuva. Huiskimme lehdet pois kiven päältä ja siinä se on. Paadessa on teksti: Kirjailija Aarne Viktor Haapakoski, 18.3.1904 - 24.1.1961 ja lyhyt muistolause "Jumala on rakkaus".

Lapsuudessani Putkilahdessa Hovisen kaupan aitassa oli valtaiset lehtiniput, lattiasta kattoon vanhoja Suomen kuvalehtiä, Kotiliesiä, Seuroja ja muita kuvalehtiä. Meillä oli veljeni kanssa tapana hakea talvisin aitasta lehtiä ja selailla niitä aina, kun läksykirjoilta ehdimme. Kovilla pakkasilla jääkylmät lehtiniput piti keittiössä ensin pistää tuolille hellan viereen lämpiämään, ennen kuin niitä voi selata. Nimimerkki Outsider kirjoitti Seuraan amerikkalaistyylisiä lyhyitä seikkailukertomuksia ainakin 1940-luvulla, ehkä jo 1930-luvullakin. Kääntelin vanhoista Seuroista Outsiderin rikosnovellit valmiiksi esiin ja lueskelin aina ison pinkan yhtämittä läpi.

Dekkarikirjailija Outsider oli hämmästyttävän tuottelias. Pekka Lipposen seikkailuja tuli kioskeihin vuosikausia yksi noin satasivuinen tarina kerran kuukaudessa. Kalle-Kustaa Korkki seikkaili myös kerran kuukaudessa. Sen lisäksi Outsider teki suosituttua kuunnelmasarjaa Yleisradiolle. Minun ikäluokkani varmasti muistaa, kuinka har-

mitti, kun näyttelijän ääni aina liian pian ilmoitti omaperäisesti painottaen "jatkuu huomenna". Kuunnelma lähetettiin ensin viiden minuutin pätkissä päivittäin ja koko puolituntinen sunnuntai-iltana kokonaisuutena. Siitä sitten koulussa puhuttiin kaikki maanantain välitunnit.

Pienen hiljaisen hetken ja muutaman valokuvan jälkeen palailimme Mikon kanssa hautausmaan hiljaisuudessa takaisin portille. Siellä brittirouva kysyy, löysimmekö sen mitä etsimme. Hän melkein liikuttuu, kun kerron, että kirjailija Haapakoski oli lapsuuteni suuri suosikki ja kaikki suomalaiset pikkupojat silloin tiesivät Outsiderin, Pekka Lipposen ja Kalle-Kustaa Korkin. Kohteliaasti rouva sanoo olevansa ylpeä siitä, että tällainen henkilö on siunattu iäsyteen juuri heidän hautausmaalleen.

Outsiderin tomun päätyminen Malagaan oli sattumaa. Hän oli tullut puolisonsa kanssa Suomesta Lontoon kautta Madridiin ja sieltä Malagaan. Jo matkalla hän oli ollut huonovointinen ja väsynyt. Lontoossa

oli kutsuttu lääkärikin, mutta tämä oli vain antanut pillereitä ja terveen paperit. Haapakoski kuoli Malagassa pian saapumisensa jälkeen. Espanjassa vainaja on haudattava kahden vuorokauden kuluessa. Hautajaisjärjestelyt hoiti sodan jälkeen Espanjaan muuttanut Suomen armeijan entinen vakoilupäällikkö eversti Reino Hallamaa. Nykyisin englantilainen hautausmaa on täynnä, eikä hautauksia tehdä, mutta vainajien tuhkat otetaan edelleen vastaan.

Hyvästelemme sympaattisen englantilaisrouvan ja lähdemme Mikon kanssa kävelemään kohti Malagan kaupungin synkkiä

syräkujia.

Pi - pi - pirsकिन pirsकति, sanoo Prins-sieversti, Kiljuvan karhun komentaja Pekka Lipponen. Kulman takaa pyyhältää esiin Pekan entinen vaimo, Mandi Kakkinen, hirmuinen Manta. Lipponen livahtaa pakoon lähimpään baariin, ottaa pari näkäräistä ja lirkuttaa nuorille espanjatarille aidolla savon murteella. Pian iskee koti-ikävä ja suunnaton kaipuu Rantasalmen Saporomäkeen oman saunan lölyihin. Atomipommin kaavan Pekan matkalaukkuun kätkeneet gangsterit iskevät syräkujalla pampulla päähän ja sulkevat Pekan malagalaiseen kellarityrmään. Vanha ystävä, amerikkalaisen öljy - yhtiön tarkastaja Kalle - Kustaa Korkki pelastaa kolhuja saaneen Pekka Lipposen pulasta. Hotelin baarissa Pekka kehuu, kuinka hän taas selvitti asiat, vaikka Kalle - Kustaa koko ajan oli hänen tiellään. Ja ottaa vielä yhden pienet näkäräiset, Kalle - Kustaan laskuun...

TEKSTI: TAPANI ITÄRANTA

KUVA : MIKKO ITÄRANTA

KIRPPUTORI

Putkilahden Nuorisoseuran talolla
19.5.2012 klo 9.00-14.00

Pöytäpaikat 5 €/kpl Nuorisoseuran pöytään voi tehdä lahjoituksia. Kasvomaalauksia ym. ohjelmaa. Kahvio.

Tervetuloa!

Putkilahden Nuorisoseura ry

HANKI UUDET JÄTEASTIAT MEILTÄ KOTIIN TOIMITETTUINA

600 ltr

240 ltr

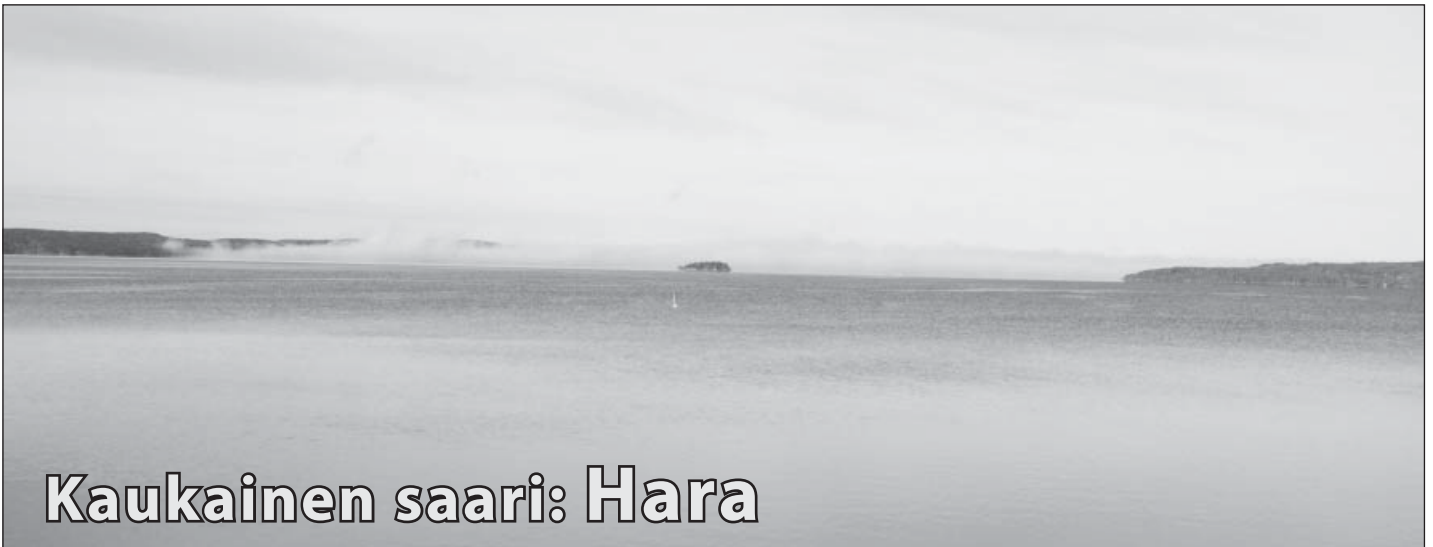

- ◇ JÄTTEENKULJETUS
- ◇ VAIHTOLAVAT
- ◇ LOKAHUOLTO
- ◇ VIEMÄREIDEN AVAUKSET
- ◇ JÄTEHUOLTOTUOTTEIDEN MYYNTI

SIHVARI OY

www.sihvari.fi, info@sihvari

Puh. 010 525 1640

Kaukainen saari: Hara

”Aurinko ja kuvalo mäe kyl ymmärrä, mut mitä tommosel valo teke? Ei mittä. Mää ole sitä miält, et jos mäe olisi ollu Jumal nii mäe en olisis tehny koko tährei.”

Kersantti Hietanen pohtii maailman-kaikkeutta omintakeiseen tapaansa. Olen jyrkästi eri mieltä Hietasen kanssa tähdistä: joka on nähnyt tähdet Päijänteen yllä, ajattelee toisin! Tuhannet tähdet hopeoivat avaran taivaan, Vanhanselän yönsininen pinta kimaltelee ja aavalla kohooa Hara-saari pimeänä, mutta puiden latvat outoa valoa heijastaen.

Hietanen istuu rantakalliollamme ja katselee edessään vellovaa Vanhanselkää ja jatkaa:

”Noi niämet, labret ja salmensuut mäe kyl ymmärrä, mut mitä tommosel saarel teke? Jos mäe vaa voisi nii mäe hajottasi sen. Mitä semmose ollenkan teke olemas ku ei sil mittän tee? Jumalan täyty oll olemas. Mut sen mäe kyl sano, et paljon turha tyät se on tehny.”

Hietanen ja minä joudumme kiivaaseen riitaan. Vieraalle jää kalasoppa tarjoamatta.

Kallioltamme avautuvassa maisemassa Hara-saari siintee keskellä ulappaa. Se on kaukainen piste selällä, ja vaikka se välillä säänn muuttuessa näyttää sulautuvan län-sirintaan, kartasta näkyy, että saaresta on vastarannallekin kilometrien matka. Hori-

sontti elää: Värit ja maisema vaihtuvat alati. Taivaanrannalta ilmestyy esiin uusia saaria, lahtia ja niemiä. Välillä kaikki muodot liukuvat yhtenäiseen sineen. Kun kameramies tallentaa peräkkäisiä otoksia viiden minuutin välein, ei kahta samanlaista kuvaa löydy.

Putkilahden väen vesireitti Korpilahdelle kulkee Vanhanselän kautta. Veneet putkahtavat esiin Haljalan salmesta ja suuntaavat keulansa määrätietoisesti luoteeseen Koutturin salmea kohti. Vakaat kädet puristavat ruoria, ja katse kiinnittyy mää-ränpäähän. Mikäli veneilijä haluaa seurata näytelmää, jota Päijänne esittää, hänen on käännettävä päätänsä itään, melkein poikittain menosuuntaan. Esirippu on nousut aikojen alussa, katkoja tai väliaikaa ei ole. Esitys ei pääty koskaan. Kulkijalle tarjolla olevan näytöksen kesto riippuu aluksen nopeudesta. Vanhanselän ylittäminen Mokalta alkaen Koutturiin vie aikaa 15 minuutista 2 minuuttiin. Tällä kertaa hitaat hyötyvät, nopeat häviävät. Joka haluaa nauttia, käyttää aikaa.

Veneet matkaavat kilometrien päässä Haran rannoista. Veneilijät eivät saaren rantoja läheltä näe. Vanhanselän kalastajatkin pysyvät etäällä Hara-saaresta. Ilmeisesti paremmat apajat ovat muualla kuin saaren ympärillä. Kiikaroidessani aavaa en ole havainnut kenenkään lähestyvän Haran

rantoja. Saari on pieni, mutta jonkinmoinen metsikkö siellä kasvaa. Talousmetsiköksi siitä ei ole, onneksi ei. Lieneekö kukaan kulkija poikennut hakemaan saaresta suo-jaa myrskyltä, onko kukaan tehnyt nuotiota kivikkoon ja pystyttänyt teltaa yöpyäkseen tuulisessa Harassa?

Toivo Pekkanen on kirjoittanut huikean novellin ”Kaukainen saari”. Kirjailija kuvaa saartansa siten kuin minä tahtoisin osata: ”... Se sai aurinkoa aamusta iltaan; samana silmänräpäyksenä jona auringon reuna pilkisti näkyviin itäiseltä taivaanran-nalta, sen säteet hyväilivät jo pienen saaren korkeitten puitten latvoja, ja laskeutensa lännessä olevien mustien saarien taakse se värjäsi viimeksi nuo samat latvat hehkuvilla väreillään. Se koki tuulet ja myrskyt rajumpina kuin mikään muu paikkakunta. Mistä tahansa tuuli kävikin se tapasi aina pikkusaaren suojattomana, mutta iloisesti valmiina kaikkeen. Myrskysäällä aallot viskautuivat sen rantakivistä miltei männynlatvojen korkeuteen. Tuuli kohisi sen tuuheissa oksastoissa kiivaampana ja raivokkaampana kuin missään muualla. Sateella se ikään kuin kätkeytyi harmaitten sumuharjojen sisään ja häämötti sieltä epäselvänä ja salaperäisenä. ... Ja talvella, kun meri jäätty ja lumi peitti kaiken valkoiseen vaippaansa, se pukeutui jäähän ja huurteeseen kuin kuninkaalliseen

*Rantasipi saapuu jäiden lähtiessä
(Kuva Hannu Allonen)*

Kevätlinnut saapuvat

Mennyt talvi alkoi lauhana, mutta vuodenvaihteen jälkeen alkoi tosi talvi, kolmas peräkkäin. Kovat pakkaset ja paksu hanki lanastivat talvehtimista ajatelleet linnut. Talven aikana havaittiin melko vähän erikoisuuksia. Mainitsemisen arvoinen on Jämsässä talven yli viipynyt tunturikiuru.

Lintukevään merkit alkavat joka vuosisipöllöjen soidinhuutelulla. Tänä vuonna Keski-Suomen alueella kuultiin pöllöjen huhuilua huomattavasti vähemmän kuin taannoisina huippuvuosina 2008-2009. Pöllöjen pesintänto riippuu ravinnon saannista, ja myyräkannat ovat olleet monilla seuduilla vähäiset. Putkilahden alueella ilmoitettiin

havaituksi lehto-, helmi-, viiru- ja sarvipöllö.

Keski-Suomen lintutieteellisen yhdistyksen havainnoista näkyy, että lintujen kevätmuuton käynnistivät helmikuun puolella mustavaris, laulujoutsen ja merikotka. Maaliskuun puolivälissä saapuivat muutamaa päivää tavanomaista aikaisemmin mm. ensimmäiset kiurut, peipot ja kottaraiset. Västäräkin saapumispäivä 14.3. oli toiseksi varhaisin saapumistilastojen historiassa. Maaliskuun loppuun mennessä oli Keski-Suomeen saapunut 39 muuttolintulajia.

Huhtikuussa lintujen saapumisvauhti kiihtyi odotetusti. Kolmantena viikonlopuna oli saapuneiksi kirjattu 81 lajia, jou-

kossa kovasti kesää symboloiva haarapääsky Laukaassa 14.4. Putkilahdessa havaittuja kesälintuja olivat kottarainen 3.4., pulmunen 4.4., sepelkyyhky 5.4., peippo, töyhtöhyppä ja kurki 11.4. sekä västäräkki 14.4.

Toukokuun puoliväliin mennessä saapuvat seurantalastojen mukaan tutuista laululinnuista mm. pajulintu, leppälintu, kirjosiippo ja käki. Nämä ja joukko muita lienee sirkuttelemassa Putkilahden metsissä tämän lehden ilmestymisen aikaan.

HANNU ALLONEN

HANNU.ALLONEN@FIMNET.FI

juhla-asuun, jossa säteili miljoonia säihkyviä timantteja.”

Novellissa kaksi poikaa tuntee voittamattomaa mielenkiintoa saarta kohtaan. Unelma saaresta ei jätä rauhaan. Pojat suunnittelevat tutustumismatkaa, mutta ulappa on liian suuri. Saari askarruttaa mielikuvitusta kunnes eräänä päivänä pojat tuntevat, että

sinne on päästävä. Isä on kieltänyt ottamasta venettä ja on odotettava talvea. Lopulta jää kantaa ja oikea hetki koittaa. Pojat vetävät vapisevin käsin suksensa esiin...

Toivo Pekkanen on novellin mestari. Poikien paluu saaresta saa lukijan haukkomaan henkeä. Näinkö unelmat pettävät, harhaako vain ovat etäiset taivaanrannat?

Silmäilen Hara-saarta Vanhanselällä. Harvasta asiasta voi väittää, että se on ikuisen. Päijänne, Vanhanselkä ja sen pikkuinen kaukainen saari ovat aina paikallaan. Mutta Hara on saavuttamaton ja saa jäädä saavuttamatta. Kuitenkaan saari ei ole turhaan luotu.

TEKSTI JA KUVA: TARJA NUOLIOJA

LÄHETTÄJÄ:
PUTKILAHDEN KYLÄLEHTI
VESPUOLENTIE 1977 B1
41870 PUTKILAHTI, FINLAND

CUTRIN

PARTURI - KAMPAAMO

Jovi & Jaikku

JENNA: ☎ 050 528 5612

NOORA: ☎ 041 505 6317

HEIDI: ☎ 040 353 3015

MARTINPOLKU 13C19
41800 KORPILAHTI

MYÖS RAKENNEKYNNET!

LM-SÄHKÖ

Korpilahdentie 808

19920 Pappinen

☎ 0400 476 559

- ▶ sähköasennukset
- ▶ teleasennukset
- ▶ sähkösuunnittelu

SÄHKÖ-HENKKA OY

Sähköurakointi ja antenniasennukset

Kariharjuntie 9, 19650 Joutsa
Henkka: 0400 643 448

www.sahko-henkka.fi

**Tervetuloa palvelemaan
Korpilahden Osuuspankkiin**

Aukioloaikamme

ma - ke, ja pe klo 9 - 15.45 ja to 9 - 16.30

Korpilahden Osuuspankin puhelinpalvelu 010 254 5101
Tiilit, kortit, säästäminen, sijoittaminen, lainaneuvonta

Yritysten maksuliikeneuvonta 010 005 151

Myyntipäällikkö Marja-Liisa Nieminen 010 254 5155
Notariaattiasiantuntija Reijo Säkkinen 010 254 5150
Toimitusjohtaja Tuomas Kupsala 010 254 5160

op.fi verkkopalvelu www.op.fi
Verkkopalveluneuvonta 0100 0500

Vahinkovakuutukset Pohjola 0303 0303

KORPILAHDEN

Osuuspankki

HPN-Pelti

rakennuspeltityöt
ammattitaidolla

0500 615263

www.hpn-pelti.fi/
Koppelkalliontie 1 B 9
41800 Korpilahti

Referensikohde Putkilahdessa:
Koulupuiston uusi katto (2004)

**KORPILAHDEN
APTEEKKI**

p. (014) 821 775
Avoinna:
ma - pe 9 - 17
la 9 - 13

**LUHANGAN
SIVUAPTEEKKI**

p. (014) 877 271
Avoinna:
ma - pe 9.30 - 16.00
www.korpilahdenapteekki.fi

Paikallista Palvelua!

- Päivittäistavarat
- Seo automaatti: bensiini, polttoöljy ja diesel
- Puutarhatuotteet
- Ravintola Uppotukista keittolounas klo 11-14 (avoinna arkisin klo 9-15)
- Internet asiakaskäytössä
- Matkahuolto, noutopiste
- Asiamiesposti

Tervetuloa!

Palvelemme: ma-pe 9-18, la 9-16, su 12-16

Ravintola
UPPOTUKKI

MARKET LUHANKA

Rantatie 1, Luhanka puh. 040 865 3117

